

Piet Florisdal in het Noordwijkse duingebied vormt decor

Motorzagen en spinnen

voor kunstfestival in openlucht

webben in bos

DOOR THEO DE WITH

NOORDWIJK - Gierende motorzagen verstoren de rust in het anders zo stille Piet Florisdal. Zo'n twintig woodcarvers bewerken een boomstam tot kunstwerk. Dertig andere kunstenaars laten zich op het festival Kunst in Duin weer op een andere manier door de natuur inspireren.

„Het is net Woodstock”, zegt organisator Renée Korbee, terwijl ze rondloopt op het festivalterrein. De meeste kunstenaars overnachten er in een tentje. Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat werken ze aan hun beeld. Kunstenaar Emile van der Kruk legt zijn motorzaag even neer. „Ik heb me laten inspireren door 'Vrouw met eenhoorn', een schilderij van Rafaël”, zegt hij. „Alleen wordt het in mijn geval een vrouw met boodschappentas. Tijden zijn veranderd hè.”

Al sinds de allereerste editie is Emile van der Kruk van de partij. „Heerlijk”, roept hij. „Geen agenda, geen telefoon, geen rekeningen. Ik kan me vijf dagen lang op mijn beeld concentreren. Dat slapen in een tentje heb ik er graag voor over.”

Autoriteit

Van der Kruk geldt als een autoriteit op het gebied van houtsculpturen. Hij heeft diverse solo-exposities achter de rug en kan van zijn beelden leven. „Ik moet er wel tien à twintig per jaar maken.”

De woodcarvers zetten de toon op Kunst in Duin. Zij maken met hun ronkende gereedschap de meeste herrie, maar vormen ook de oorsprong van het festival. Noordwijker Willem van Vugt, die zelf furie maakte met het vervaardigen van totempalen, haalde in 2008 tal van collega's naar zijn woonplaats. En nog vormen zij het hart van het festival. De woodcarvers kregen woensdag allemaal een boomstam van ruim 400 kilo voor hun tent.

Het hout is afkomstig van landgoed Elswout bij Overveen. „Deze bomen zouden toch al gerooid worden”, stelt Van Vugt gerust. „Ze waren ziek. Staatsbosbeheer heeft ze ons geschenken.” Deze natuurorganisatie beheert ook Hollands Duin en

Kunst in Duin

Het festival Kunst in Duin vindt tot en met zondag 2 september plaats in het Piet Florisdal in natuurgebied Hollands Duin bij Noordwijk. Het terrein is vandaag open van 10.00 tot 20.00 uur en morgen tot 17.00 uur. Er zijn vandaag en morgen extra activiteiten.

Zaterdag:

19.30 uur: Dichtersavond onder leiding van Ortrud Brandes;

20.45 uur: 'Terug naar de natuur', performance met dichtster Aja Waalwijk

22.00 uur: Performance 'Duin' in woord, beeld en geluid.

Zondag:

Prijsuitreiking van de natuurkunstwedstrijd voor basisscholen

Slotperformance van Louis Nienhuis.

Meer informatie: www.kunstinduin.nl

dus wordt er intensief samengewerkt. Vijf dagen lang mag de natuurlijke stilte verstoord worden door Kunst in Duin.

Wilgentenen

Een van de grootste kunstwerken op het festivalterrein is dat van Hester Pilz. De kunstenaar maakt een reusachtige gestalte van wilgentenen. „Er zit voor de stevigheid een ijzeren frame onder hoor”, zegt ze vanaf de steiger, die nodig is om aan de bovenkant van het 5,5 meter hoge beeld te kunnen werken. „Ik kom eigenlijk uit de klei. Mijn eerste beelden van wilgenhout wilde ik dan ook met klei bedekken, maar daar heb ik toch maar van afgezien. Zo is het mooier. Door het lijnenspel van de wilgentenen lijkt het net een tekening.”

Pilz noemt haar beeld een 'landingsplaats voor de ziel'. Ze

sluit daarmee aan op het thema van het festival, namelijk 'verbeelding'. „Mijn kunstwerk heeft nog geen bestemming. Ik zoek nog een koper. De levensduur? Ik verwacht dat het buiten drie à vier jaar mee gaat. Binnenshuis blijft het net zo goed als een rieten mand.”

Vergankelijkheid speelt ook een rol in het werk van de twee kunstenaars, die buiten het festivalterrein bezig zijn. Hen-

riëtte Kors uit Noordwijk bouwde een slakkenhuis op een duin-top. Het is opgebouwd uit houten panelen, waarop zeetafelen te zien zijn. Wie naar binnenloopt, eindigt bij een ouderwetse, zwarte telefoon. Wie de hoorn oppakt, hoort het geluid van de zee.

De Brabantse kunstenaar Ine van Son heeft iets verderop een zandvlakte met bomen en boomwortels toegewezen ge-

kregen. „Ik maak hier een schuilplaats”, vertelt ze en legt haar werk even neer.

Voedsel

„Voordat wij ons in dit gebied vestigden, trokken mensen van plek naar plek”, aldus Van Son.

„Als het voedsel op was, trokken de mensen verder. Ze maakten een tijdelijk onderkomen van materiaal dat voor handen was. Dit soort mensen bestaat

nog steeds: zwervers, zigeuners of met een modern woord *travellers*. Ook zij maken soms bouwsels aan de rafelranden van de stad, maar in onze geordende wereld hebben wij daar moeite mee.”

De kunstenaar liet zich daarvoor inspireren. Ze werkt met oude lappen en verknijpte gordijnen. „Dit materiaal heeft ook al een leven achter de rug. Ik ging woensdag met een globaal

plan de slag, maar het wordt altijd anders dan je tevoren bedenkt. Het ontstaat pas ter plekke.” Na zondag mag de natuur haar werk doen. Ine van Son hoopt dat het langzaam vergaat.

Op het wandelpad beneden loopt een groep kinderen voorbij. Ze staan stil en kijken omhoog. „Wow!”, roept een meisje. „Kijk eens wat een enorm spinnenweb.”